

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 1168/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 25 octombrie 2011

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 74 și articolul 77 alineatul (2) literele (b) și (d),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Dezvoltarea unei politici europene de migrație cuprinzătoare și orientate spre viitor, bazate pe drepturile omului, solidaritate și responsabilitate, în special în cazul acelor state membre care se confruntă cu presiuni specifice și disproporționate, rămâne un obiectiv strategic esențial pentru Uniune.

(2) Politica Uniunii în domeniul frontierelor externe are ca obiectiv asigurarea unei gestionări integrate a frontierelor, care să garanteze un nivel uniform și înalt de control și de supraveghere, ceea ce reprezintă un corolar indispensabil al liberei circulații a persoanelor în Uniune și

o componentă fundamentală a unui spațiu de libertate, securitate și justiție. În acest scop, este prevăzută stabilirea unor norme comune privind standardele și procedurile de control și de supraveghere a frontierelor externe.

(3) Punerea în aplicare eficientă a normelor comune privind standardele și procedurile de control și de supraveghere a frontierelor externe presupune o coordonare sporită a cooperării operative între statele membre.

(4) Gestionarea eficientă a frontierelor externe prin intermediul activităților de control și de supraveghere contribuie la combaterea imigrației ilegale și a traficului de persoane, precum și la reducerea amenințărilor la adresa siguranței interne, a ordinii publice, a sănătății publice și a relațiilor internaționale ale statelor membre.

(5) Controlul la frontierele externe nu este doar în interesul statului membru la ale cărui frontiere externe se efectuează, ci și în interesul tuturor statelor membre care au eliminat controlul la frontierele interne.

(6) În 2004, Consiliul a adoptat Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 din 26 octombrie 2004 de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale statelor membre ale Uniunii Europene ⁽³⁾ (Frontex) (denumită în continuare „agenția”), care a devenit operațională în mai 2005. Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 a fost modificat în 2007 prin Regulamentul (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unui mecanism de creare a echipelor de intervenție rapidă la frontieră ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ JO C 44, 11.2.2011, p. 162.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 13 septembrie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 10 octombrie 2011.

⁽³⁾ JO L 349, 25.11.2004, p. 1.

⁽⁴⁾ JO L 199, 31.7.2007, p. 30.

- (7) O sporire în continuare a rolului agenției ar fi conformă cu obiectivul Uniunii de creare a unei politici în vederea introducerii treptate a conceptului de gestionare integrată a frontierelor. În limitele mandatului său, agenția ar trebui să sprijine statele membre în punerea în aplicare a acestui concept, așa cum a fost definit în concluziile Consiliului privind gestionarea integrată a frontierelor din 4-5 decembrie 2006.
- (8) Programul multianual pentru un spațiu de libertate, securitate și justiție în serviciul cetățenilor (programul de la Stockholm), adoptat de Consiliul European la 10-11 decembrie 2009, subliniază necesitatea clarificării și intensificării rolului agenției în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe.
- (9) Mandatul agenției ar trebui, prin urmare, revizuit, în vederea consolidării capacităților sale operative, garantându-se în același timp că toate măsurile luate sunt proporționale cu obiectivele urmărite, sunt eficiente și respectă pe deplin drepturile fundamentale și drepturile refugiaților și ale solicitanților de azil, în special interdicția returnării.
- (10) Posibilitățile actuale de acordare de asistență efectivă statelor membre în ceea ce privește aspectele operaționale ale gestionării frontierelor externe ar trebui sporite în ceea ce privește resursele tehnice disponibile. Agenția ar trebui să poată planifica, cu suficientă acuratețe, coordonarea operațiunilor comune sau a proiectelor pilot.
- (11) Nivelurile minime de echipament tehnic necesar, furnizate de agenție și/sau, în mod obligatoriu, de statele membre în baza negocierilor și acordurilor bilaterale anuale vor contribui într-o mare măsură la o mai bună planificare și executare a operațiunilor avute în vedere și coordonate de agenție.
- (12) Agenția ar trebui să gestioneze listele cu echipamentele tehnice deținute fie de statele membre, fie de agenție, precum și cu echipamentele deținute în comun de statele membre și de agenție, prin instituirea și păstrarea unor baze de date centralizate ale rezervei de echipamente tehnice. Această rezervă ar trebui să conțină un număr minim de categorii de echipamente tehnice necesare pentru a-i permite agenției să își desfășoare activitățile.
- (13) În vederea garantării eficacității operațiunilor, ar trebui constituite de către agenție echipe de polițiști de frontieră. Statele membre ar trebui să contribuie la respectivele echipe cu un număr adecvat de polițiști de frontieră experimentați și să îi pună la dispoziție în vederea detașării, în afara cazului în care se confruntă cu situații excepționale, care afectează într-o măsură semnificativă îndeplinirea sarcinilor naționale.
- (14) Agenția ar trebui să poată contribui la respectivele echipe cu polițiști de frontieră care sunt detașați în cadrul agenției cu titlu semipermanent de către statele membre, cărora ar trebui să li se aplice, în exercițiul atribuțiilor și competențelor lor, același cadru juridic ca și agenților invitați afectați în mod direct echipelor respective de către statele membre. Agenția ar trebui să își adapteze regulile interne privind experții naționali detașați pentru a permite statului membru gazdă să dea instrucțiuni directe polițiștilor de frontieră în cadrul operațiunilor comune sau a proiectelor pilot.
- (15) Un plan operativ bine definit, incluzând o evaluare și o obligație de raportare a incidentelor, agreat înainte de începerea operațiunilor comune sau a proiectelor pilot de agenție și de statul membru gazdă, în consultare cu statele membre participante, va contribui într-o mare măsură la realizarea obiectivelor prezentului regulament, prin instaurarea unui mod de operare armonizat în privința coordonării operațiunilor comune și a proiectelor pilot.
- (16) Mecanismul de raportare a incidentelor ar trebui să fie utilizat de agenție pentru a transmite autorităților publice naționale relevante și Consiliului său de administrație („Consiliul de administrație”) orice informații privind acuzații credibile de încălcări, în special, ale Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 sau ale Codului frontierelor Schengen instituit prin Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului⁽¹⁾, inclusiv a drepturilor fundamentale, în cursul operațiunilor comune, a proiectelor pilot sau a intervențiilor rapide.
- (17) Analiza de risc s-a dovedit a fi un element esențial pentru desfășurarea operațiunilor la frontierele externe. Calitatea sa ar trebui îmbunătățită prin adăugarea unei metode de evaluare a capacității statelor membre de a răspunde provocărilor viitoare, inclusiv amenințărilor și presiunilor prezente și viitoare la frontierele externe. Cu toate acestea, evaluările respective nu ar trebui să aducă atingere mecanismului de evaluare Schengen.
- (18) Agenția ar trebui să asigure o formare la nivel european, inclusiv în domeniul drepturilor fundamentale, al accesului la protecție internațională și la procedurile de azil, pentru instructorii polițiștilor naționali de frontieră ai statelor membre, și cursuri suplimentare de formare și seminare privind controlul și supravegherea frontierelor externe și îndepărtarea resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală în statele membre, pentru agenții serviciilor naționale competente. Agenția poate organiza activități de formare profesională, inclusiv un program de schimb de experiență, în cooperare cu statele membre pe teritoriul acestora. Statele membre ar trebui să integreze rezultatele activității în domeniul agenției în programele naționale de formare a polițiștilor lor de frontieră.
- (19) Agenția ar trebui să urmărească și să contribuie la progresele înregistrate în domeniul cercetării științifice relevante pentru domeniul său de competență și să comunice aceste informații Comisiei și statelor membre.

(¹) JO L 105, 13.4.2006, p. 1.

- (20) În majoritatea statelor membre, aspectele operative ale returnării resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală în statele membre sunt de competența autorităților responsabile pentru controlul frontierelor externe. Având în vedere faptul că îndeplinirea sarcinilor respective la nivel european reprezintă o valoare adăugată evidentă, agenția ar trebui, în deplină conformitate cu politica Uniunii privind returnarea, să asigure coordonarea sau organizarea operațiunilor comune de returnare întreprinse de statele membre, să identifice cele mai bune practici pentru obținerea documentelor de călătorie și să definească un cod de conduită care să fie respectat în cazul îndepărtării resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală pe teritoriile statelor membre. Nu ar trebui puse la dispoziție mijloace financiare ale Uniunii pentru activități și operațiuni care nu sunt efectuate în conformitate cu Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta drepturilor fundamentale”).
- (21) În scopul îndeplinirii misiunii sale și în măsura necesară realizării atribuțiilor sale, agenția poate coopera cu Europol, cu Biroul European de Sprijin pentru Azil, cu Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene și cu alte agenții și organisme ale Uniunii, cu autoritățile competente ale țărilor terțe și cu organizațiile internaționale competente în domeniile reglementate de Regulamentul (CE) nr. 2007/2004, în cadrul acordurilor de lucru încheiate în conformitate cu dispozițiile relevante din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”). Agenția ar trebui să faciliteze cooperarea operativă între statele membre și țările terțe în cadrul politicii Uniunii privind relațiile externe.
- (22) Cooperarea cu țările terțe în domeniile reglementate de Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 este din ce în ce mai importantă. În vederea stabilirii unui model de cooperare solidă cu țările terțe relevante, agenția ar trebui să aibă posibilitatea de a iniția și finanța proiecte de asistență tehnică și de a detașa ofițeri de legătură în țări terțe, în colaborare cu autoritățile competente din țările respective. Agenția ar trebui să aibă posibilitatea de a invita observatori din partea țărilor terțe să participe la activitățile sale, după asigurarea formării necesare a acestora. Instituirea cooperării cu țările terțe permite, de asemenea, promovarea standardelor europene în materie de administrare a frontierelor, inclusiv respectarea drepturilor fundamentale și a demnității umane.
- (23) În vederea garantării unor condiții de încadrare deschise și transparente și a unui tratament egal al personalului, Statutul funcționarilor Uniunii Europene și Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene, stabilite prin Regulamentul (CEE, Euratom, CECO) nr. 259/68 al Consiliului ⁽¹⁾, ar trebui să se aplice personalului și directorului executiv al agenției, inclusiv normele privind secretul profesional sau alte obligații echivalente de confidențialitate.
- (24) Mai mult, Consiliul de administrație ar trebui să adopte dispoziții specifice care să permită detașarea experților naționali din statele membre pe lângă agenție. Aceste dispoziții ar trebui să precizeze, printre altele, că polițiștii de frontieră detașați spre a fi mobilizați în cursul unor operațiuni comune, al unor proiecte pilot sau al unor intervenții rapide ar trebui considerați agenți invitați, cu sarcini și competențe corespunzătoare.
- (25) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către agenție. Prin urmare, Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor ar trebui să monitorizeze prelucrarea, de către agenție, a datelor cu caracter personal și are dreptul să obțină din partea agenției accesul la toate informațiile necesare pentru investigațiile sale.
- (26) În măsura în care statele membre prelucrează datele cu caracter personal, se aplică Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽³⁾.
- (27) În asigurarea gestionării operative a sistemelor informatice, agenția ar trebui să aplice standarde europene și internaționale, inclusiv în ceea ce privește protecția datelor, luând în considerare cele mai exigente cerințe profesionale.
- (28) Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 ar trebui să fie modificat în consecință.
- (29) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de TFUE și de Carta drepturilor fundamentale, cu precădere demnitatea umană, interzicerea torturii și a tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, dreptul la libertate și la siguranță, dreptul la protecția datelor cu caracter personal, dreptul la azil, principiul nereturnării, principiul nediscriminării, drepturile copilului și dreptul la o cale de atac eficientă. Prezentul regulament ar trebui aplicat de către statele membre cu respectarea acestor drepturi și principii. Orice utilizare a forței ar trebui să se efectueze în conformitate cu legislația națională a statului membru gazdă, inclusiv în conformitate cu principiul necesității și cel al proporționalității.

⁽¹⁾ JO L 56, 4.3.1968, p. 1.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

⁽³⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

- (30) Punerea în aplicare a prezentului regulament nu ar trebui să aducă atingere drepturilor și obligațiilor statelor membre în temeiul Convenției Organizației Națiunilor Unite privind dreptul mării, al Convenției internaționale pentru ocrotirea vieții omenești pe mare, al Convenției internaționale privind căutarea și salvarea pe mare și al Convenției de la Geneva privind statutul refugiaților.
- (31) Deoarece obiectivul prezentului regulament, respectiv contribuția la instituirea unei gestionări integrate a cooperării operative la frontierele externe ale statelor membre, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la respectivul articol, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestui obiectiv.
- (32) În ceea ce privește Islanda și Norvegia, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în sensul Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽¹⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctul A din Decizia 1999/437/CE a Consiliului din 17 mai 1999 privind anumite modalități de aplicare a acordului respectiv ⁽²⁾. În consecință, delegațiile Republicii Islanda și Regatului Norvegiei ar trebui să participe în calitate de membri ai Consiliului de administrație, deși cu drepturi de vot limitate.
- (33) În ceea ce privește Elveția, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Acordului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽³⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctele A, B și G din Decizia 1999/437/CE coroborat cu articolul 3 din Decizia 2008/146/CE a Consiliului ⁽⁴⁾. În consecință, delegația Confederației Elvețiene ar trebui să participe în calitate de membru al Consiliului de administrație, deși cu drepturi de vot limitate.
- (34) În ceea ce privește Liechtenstein, prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen în înțelesul Protocolului între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană, Confederația Elvețiană și Principatul Liechtenstein cu privire la aderarea Principatului Liechtenstein la Acordul între Uniunea Europeană, Comunitatea Europeană și Confederația Elvețiană privind asocierea Confederației Elvețiene la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ⁽⁵⁾, care se află sub incidența articolului 1 punctele A, B și G din Decizia 1999/437/CE, coroborat cu articolul 3 din Decizia 2011/350/UE a Consiliului ⁽⁶⁾. În consecință, delegația Principatului Liechtenstein ar trebui să participe în calitate de membru al Consiliului de administrație, deși cu drepturi de vot limitate.
- (35) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul (nr. 22) privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale. Deoarece prezentul regulament constituie o dezvoltare a acquis-ului Schengen, Danemarca decide, în conformitate cu articolul 4 din protocolul respectiv, în termen de șase luni de la data la care Consiliul decide cu privire la prezentul regulament, dacă îl va pune în aplicare în legislația sa națională.
- (36) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Regatul Unit nu participă, în conformitate cu Decizia 2000/365/CE a Consiliului din 29 mai 2000 privind solicitarea Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽⁷⁾; prin urmare, Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (37) Prezentul regulament constituie o dezvoltare a dispozițiilor acquis-ului Schengen la care Irlanda nu participă, în conformitate cu Decizia 2002/192/CE a Consiliului din 28 februarie 2002 privind solicitarea Irlandei de a participa la unele dintre dispozițiile acquis-ului Schengen ⁽⁸⁾; prin urmare, Irlanda nu participă la adoptarea prezentului regulament, care nu are obligații în temeiul acestuia și nu face obiectul aplicării sale.
- (38) Agenția ar trebui să faciliteze organizarea de acțiuni operative în cadrul cărora statele membre să poată beneficia de expertiza și facilitățile pe care Irlanda și Regatul Unit pot fi dispuse să le ofere, în conformitate cu modalitățile ce urmează a fi stabilite, de la caz la caz, de către Consiliul de administrație. În acest scop, reprezentanții Irlandei și ai Regatului Unit ar trebui invitați să ia parte la reuniunile Consiliului de administrație, pentru a le permite să participe pe deplin la deliberările privind pregătirea acțiunilor operative în cauză.

⁽¹⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 36.

⁽²⁾ JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

⁽³⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 52.

⁽⁴⁾ JO L 53, 27.2.2008, p. 1.

⁽⁵⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 21.

⁽⁶⁾ JO L 160, 18.6.2011, p. 19.

⁽⁷⁾ JO L 131, 1.6.2000, p. 43.

⁽⁸⁾ JO L 64, 7.3.2002, p. 20.

(39) Există o controversă între Regatul Spaniei și Regatul Unit privind demarcarea frontierelor Gibraltarului.

(40) Suspendarea aplicabilității prezentului regulament cu privire la frontierele Gibraltarului nu antrenează nicio modificare a pozițiilor respective ale statelor implicate,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificări

Regulamentul (CE) nr. 2007/2004 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Având în vedere faptul că responsabilitatea privind controlul și supravegherea frontierelor externe revine statelor membre, agenția, în calitate sa de organism al Uniunii, astfel cum este definit la articolul 15 și în conformitate cu articolul 19 din prezentul regulament, facilitează și eficientizează aplicarea măsurilor Uniunii existente și viitoare cu privire la gestionarea frontierelor externe, în special Codul frontierelor Schengen instituit prin Regulamentul (CE) nr. 562/2006 (*). Agenția îndeplinește acest obiectiv prin asigurarea coordonării acțiunilor întreprinse de statele membre pentru punerea în aplicare a măsurilor respective, contribuind astfel la atingerea unui nivel eficient, înalt și uniform de control al persoanelor și de supraveghere a frontierelor externe ale statelor membre.

Agenția își îndeplinește sarcinile cu respectarea pe deplin a legislației aplicabile a Uniunii, inclusiv a Cartei drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta drepturilor fundamentale”), a dreptului internațional relevant, inclusiv a Convenției privind statutul refugiaților încheiată la Geneva la 28 iulie 1951 („Convenția de la Geneva”), a obligațiilor legate de accesul la protecție internațională, în special a principiului nereturnării, precum și a drepturilor fundamentale și ținând seama de rapoartele Forumului consultativ menționat la articolul 26a din prezentul regulament.

(3) Agenția pune, de asemenea, la dispoziția Comisiei și a statelor membre asistența tehnică și expertiza necesare în materie de gestionare a frontierelor externe și promovează solidaritatea între statele membre, mai ales pentru cele care se confruntă cu presiuni specifice și disproporționate.

(*) Regulamentul (CE) nr. 562/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 martie 2006 de instituire a unui Cod comunitar privind regimul de trecere a frontierelor de către persoane (Codul Frontierelor Schengen) (JO L 105, 13.4.2006, p. 1).”

2. Articolul 1a se modifică după cum urmează:

(a) se introduce următorul punct:

„1a. «echipe europene de polițiști de frontieră» înseamnă, în scopul aplicării articolelor 3, 3b, 3c, 8 și 17, echipe care vor fi detașate în timpul operațiunilor comune și al proiectelor pilot; în scopul aplicării articolelor 8a-8g, echipele care vor fi detașate pentru intervenții rapide la frontiere («intervenții rapide») în sensul Regulamentului (CE) nr. 863/2007 (*) și, în scopul aplicării articolului 2 alineatul (1) literele (ea) și (g) și a articolului 5, echipele care vor fi detașate în timpul operațiunilor comune, al proiectelor pilot și al intervențiilor rapide;

(*) Regulamentul (CE) nr. 863/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 iulie 2007 de stabilire a unui mecanism de creare a echipelor de intervenție rapidă la frontieră (JO L 199, 31.7.2007, p. 30).”;

(b) punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. «stat membru gazdă» înseamnă un stat membru pe teritoriul căruia are loc sau de pe teritoriul căruia este lansată o operațiune comună, un proiect pilot sau o intervenție rapidă;”;

(c) punctele 4 și 5 se înlocuiesc cu următorul text:

„4. «membri ai echipelor» înseamnă polițiști de frontieră ai statelor membre care fac parte din echipele europene de polițiști de frontieră, alții decât cei aparținând statului membru gazdă;

5. «stat membru solicitant» înseamnă un stat membru ale cărui autorități competente solicită agenției detașarea de echipe de intervenție rapidă pe teritoriul său;”.

3. Articolul 2 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(i) literele (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(c) efectuează analize de risc, inclusiv evaluarea capacității statelor membre de a răspunde amenințărilor și presiunilor la frontierele externe;

- (d) participă la progresul cercetărilor relevante pentru controlul și supravegherea frontierelor externe;”;
- (ii) se introduce următoarea literă:
- „(da) asistă statele membre în situațiile care impun o asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe, ținând seama de faptul că unele situații pot implica urgențe umanitare și salvare pe mare;”;
- (iii) litera (e) se înlocuiește cu următorul text:
- „(e) asistă statele membre în situațiile care impun o asistență tehnică și operativă sporită la frontierele externe, în special în statele care se confruntă cu presiuni specifice și disproporționate;”;
- (iv) se introduce următoarea literă:
- „(ea) instituie echipe europene de polițiști de frontieră care vor fi detașate în timpul operațiunilor comune, al proiectelor pilot și al intervențiilor rapide;”;
- (v) literele (f) și (g) se înlocuiesc cu următorul text:
- „(f) furnizează statelor membre sprijinul necesar, inclusiv, la cererea acestora, pentru coordonarea sau organizarea operațiunilor comune de returnare;
- (g) detașează polițiști de frontieră din echipele europene de polițiști de frontieră în statele membre, în cadrul unor operațiuni comune, al unor proiecte pilot sau al unor intervenții rapide, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 863/2007;”;
- (vi) se adaugă următoarele litere:
- „(h) dezvoltă și gestionează, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 45/2001, sisteme de informații care permit schimbul rapid și fiabil de informații privind riscurile emergente la frontierele externe, inclusiv Rețeaua de Informare și Coordonare instituită prin Decizia 2005/267/CE (*);
- (i) furnizează asistența necesară pentru dezvoltarea și gestionarea unui sistem european de supraveghere a frontierelor și, după caz, pentru dezvoltarea unui mediu comun de schimb de informații, inclusiv în ceea ce privește interoperabilitatea sistemelor.
- (*) Decizia 2005/267/CE a Consiliului din 16 martie 2005 de creare a unei Rețele de Informare și Coordonare securizate, conectate la internet, pentru serviciile de gestionare a migrației ale statelor membre (JO L 83, 1.4.2005, p. 48).”;
- (b) se introduce următorul alineat:
- „(1a) În conformitate cu legislația Uniunii și cu dreptul internațional, nicio persoană nu trebuie debarcată într-o țară sau transferată autorităților unei țări care încalcă principiul nereturnării sau într-o țară în care există un risc de expulzare sau de returnare către o altă țară care încalcă respectivul principiu. Nevoile speciale ale copiilor, ale victimelor traficului de persoane, ale persoanelor care au nevoie de asistență medicală, ale persoanelor care au nevoie de protecție internațională și ale altor persoane vulnerabile sunt tratate în conformitate cu legislația Uniunii și cu dreptul internațional.”;
- (c) la alineatul (2), ultima teză se înlocuiește cu următorul text:
- „Statele membre informează agenția cu privire la respectivele activități operative la frontierele externe în afara cadrului agenției. Directorul executiv al agenției (denumit în continuare «directorul executiv») informează cu regularitate și cel puțin o dată pe an Consiliul de administrație al agenției (denumit în continuare «Consiliul de administrație») cu privire la aceste aspecte.”
4. Se introduce următorul articol:
- „Articolul 2a
- Codul de conduită**
- Agenția elaborează și dezvoltă în continuare un cod de conduită aplicabil tuturor operațiunilor coordonate de agenție. Codul de conduită stabilește procedurile menite să garanteze principiile statului de drept și respectării drepturilor fundamentale, cu o atenție specială acordată minorilor neînsoțiți și persoanelor vulnerabile, precum și persoanelor care solicită protecție internațională, proceduri care sunt aplicabile tuturor persoanelor care participă la activitățile agenției.
- Agenția elaborează Codul de conduită în colaborare cu Forumul consultativ menționat la articolul 26a.”

5. Articolul 3 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 3

Operațiuni comune și proiecte pilot la frontierele externe

(1) Agenția evaluează, aprobă și coordonează propunerile de operațiuni comune și proiecte pilot înaintate de statele membre, inclusiv cererile statelor membre referitoare la circumstanțele ce necesită asistență tehnică și operativă sporită, în special în caz de presiuni specifice și disproporționate.

Agenția poate iniția și desfășura ea însăși operațiuni comune și proiecte pilot, în cooperare cu statele membre în cauză și cu acordul statelor membre gazdă.

Aceasta poate decide, de asemenea, să pună echipamentul său tehnic la dispoziția statelor membre care participă la operațiunile comune sau la proiectele pilot.

Operațiunile comune și proiectele pilot ar trebui precedate de o analiză de risc amănunțită.

(1a) Agenția poate dispune încetarea, după ce informează în acest sens statul membru în cauză, a operațiunilor comune și a proiectelor pilot în cazul în care condițiile de desfășurare a operațiunilor comune și a proiectelor pilot respective nu mai sunt îndeplinite.

Statele membre participante într-o operațiune comună sau proiect pilot pot solicita agenției să dispună încetarea acelei operațiuni comune sau aceluia proiect pilot.

Statul membru de origine prevede măsuri disciplinare sau alte măsuri necesare conform legislației sale naționale pentru cazurile de încălcare a drepturilor fundamentale sau a obligațiilor de protecție internațională apărute în cursul unei operațiuni comune sau al unui proiect pilot.

Directorul executiv dispune suspendarea sau încetarea, parțial sau în totalitate, a operațiunilor comune sau a proiectelor pilot în cazul în care consideră că încălcările respective sunt grave sau că există riscul ca ele să persiste.

(1b) Agenția va constitui, în conformitate cu dispozițiile articolului 3b, o rezervă de polițiști de frontieră cu numele de echipele europene de polițiști de frontieră, care să fie eventual detașate în cadrul operațiunilor comune și a proiectelor pilot menționate la alineatul (1). Aceasta poate decide cu privire la detașarea resurselor umane și a echipamentului tehnic, în conformitate cu articolele 3a și 7.

(2) Agenția poate acționa prin birourile sale specializate, menționate la articolul 16, pentru organizarea practică a operațiunilor comune și a proiectelor pilot.

(3) Agenția evaluează rezultatele operațiunilor comune și ale proiectelor pilot și transmite Consiliului de administrație rapoarte detaliate de evaluare, în termen de 60 de zile de la data încetării operațiunilor și proiectelor respective, însoțite de observațiile ofițerului pentru drepturile fundamentale menționat la articolul 26a. Agenția efectuează o analiză comparativă globală a acestor rezultate în vederea creșterii calității, coerenței și eficacității operațiunilor comune și proiectelor pilot viitoare și o include în raportul său general, menționat la articolul 20 alineatul (2) litera (b).

(4) Agenția finanțează sau cofinanțează operațiunile și proiectele pilot menționate la alineatul (1) prin subvenții de la bugetul său în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției.

(5) Alineatele (1a) și (4) se aplică și intervențiilor rapide.”

6. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 3a

Aspecte organizatorice ale operațiunilor comune și ale proiectelor pilot

(1) Directorul executiv pregătește planul operativ pentru operațiunile comune și proiectele pilot menționate la articolul 3 alineatul (1). Directorul executiv și statul membru gazdă, cu consultarea statelor membre participante la o operațiune comună sau la un proiect pilot, convin asupra unui plan operativ care prezintă în detaliu și în timp util aspectele organizatorice, înainte de data preconizată de începere a operațiunii comune respective sau a proiectului pilot respectiv.

Planul operațional acoperă toate aspectele considerate necesare pentru desfășurarea operațiunilor comune sau a proiectelor pilot, inclusiv următoarele:

(a) o descriere a situației, împreună cu modul de operare și obiectivele detașării, inclusiv scopul operativ;

(b) durata previzibilă a operațiunii comune sau a proiectului pilot;

(c) zona geografică în care se va desfășura operațiunea comună sau proiectul pilot;

- (d) o descriere a sarcinilor și a instrucțiunilor speciale pentru agenții invitați, inclusiv instrucțiuni referitoare la bazele de date pe care membrii echipelor sunt autorizați să le consulte și la armele de serviciu, muniția și echipamentul pe care sunt autorizați să le utilizeze în statul membru gazdă;
- (e) componența echipelor de agenți invitați, precum și detașarea altui personal relevant;
- (f) dispoziții privind comanda și controlul, inclusiv numele și gradele polițiștilor de frontieră din statul membru gazdă care sunt responsabili de cooperarea cu agenții invitați și cu agenția, în special ale acelor polițiști de frontieră care comandă echipele pe durata detașării, precum și locul rezervat agenților invitați în lanțul de comandă;
- (g) echipamentul tehnic ce va fi utilizat în cadrul operațiunilor comune sau a proiectelor pilot, inclusiv aspectele specifice, precum condițiile de utilizare, personalul necesar, transportul și alte operațiuni logistice și dispozițiile financiare;
- (h) dispoziții detaliate privind raportarea imediată a incidentelor, de către agenție, către Consiliul de administrație și autoritățile publice naționale pertinente;
- (i) o schemă de raportare și de evaluare conținând indicatori pentru raportul de evaluare și termenul limită pentru transmiterea raportului final de evaluare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3);
- (j) în ceea ce privește operațiunile pe mare, informații privind jurisdicția și dispozițiile legislative relevante care se aplică în zona geografică unde are loc operațiunea comună sau proiectul pilot, inclusiv trimiteri la legislația internațională și la dreptul Uniunii privind interceptarea, salvarea pe mare și debarcarea;
- (k) modalități de cooperare cu țări terțe, alte agenții și organisme ale Uniunii și organizații internaționale.

(2) Orice modificări sau adaptări aduse planului operativ necesită acordul directorului executiv și al statului membru gazdă. O copie a planului operativ modificat sau adaptat este trimisă imediat de către agenție statelor membre participante.

(3) În cadrul atribuțiilor sale de coordonare, agenția asigură punerea în aplicare operațională a tuturor aspectelor organizatorice, inclusiv prezența unui membru al personalului agenției în cadrul operațiunilor comune și al proiectelor pilot menționate în prezentul articol.

Articolul 3b

Componența și detașarea echipelor europene de polițiști de frontieră

(1) La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide, cu o majoritate absolută a membrilor săi cu drept de vot, cu privire la profilurile și numărul total de polițiști de frontieră care urmează a fi puși la dispoziția echipelor europene de polițiști de frontieră. Aceeași procedură se aplică și în ceea ce privește eventualele schimbări ulterioare ale profilurilor și numărului total de polițiști de frontieră. Statele membre contribuie la echipele europene de polițiști de frontieră prin intermediul unei rezerve naționale, constituită în baza diferitelor profiluri definite de agenție, desemnând polițiști de frontieră care să corespundă profilurilor solicitate.

(2) Contribuția statelor membre, pentru anul următor, în ceea ce privește polițiștii de frontieră pentru operațiuni comune și proiecte pilot specifice se planifică pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între agenție și statele membre. În conformitate cu aceste acorduri, la cererea agenției, statele membre pun la dispoziție polițiști de frontieră, în vederea detașării lor, cu excepția cazului în care acestea se confruntă cu o situație excepțională, care afectează într-o măsură importantă îndeplinirea sarcinilor naționale. O astfel de cerere se introduce cu cel puțin 45 de zile înainte de data prevăzută pentru detașare. Autonomia statului membru de origine în legătură cu selecția personalului și durata detașării acestuia nu este afectată.

(3) Agenția contribuie, de asemenea, la echipele europene de polițiști de frontieră cu polițiști de frontieră competenți, detașați de statele membre cu titlu de experți naționali, în conformitate cu articolul 17 alineatul (5). Contribuția statelor membre, pentru anul următor, în ceea ce privește detașarea de polițiști de frontieră la agenție se planifică pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între agenție și statele membre.

În conformitate cu acordurile respective, statele membre pun la dispoziție polițiști de frontieră în vederea detașării, cu excepția cazului în care detașarea ar afecta într-o măsură importantă îndeplinirea sarcinilor naționale. Într-o astfel de situație, statele membre își pot rechema polițiștii de frontieră detașați.

Durata maximă a unor astfel de detașări nu poate fi mai mare de șase luni în cursul unei perioade de 12 luni. În sensul prezentului regulament, polițiștii de frontieră detașați sunt considerați agenți invitați și au atribuțiile și competențele prevăzute la articolul 10. Statul membru care a detașat polițiștii de frontieră în cauză este considerat «stat membru de origine», astfel cum este definit la articolul 1a punctul 3, în scopul aplicării articolelor 3c, 10 și 10b. Alți membri ai personalului care sunt angajați de agenție cu titlu temporar și care nu sunt calificați pentru a desfășura activități de control la frontieră sunt detașați în cadrul operațiunilor comune și proiectelor pilot doar pentru sarcini de coordonare.

(4) În îndeplinirea sarcinilor care le revin și în exercitarea competențelor lor, membrii echipelor europene de polițiști de frontieră au obligația de a respecta pe deplin drepturile fundamentale, printre care accesul la procedurile de azil, și demnitatea umană. Orice măsuri luate în îndeplinirea sarcinilor care le revin și în exercitarea competențelor lor trebuie să fie proporționale cu obiectivele urmărite prin măsurile respective. În îndeplinirea sarcinilor care le revin și în exercitarea competențelor lor, aceștia nu fac nicio discriminare pe criterii de sex, rasă sau origine etnică, religie sau credință, handicap, vârstă sau orientare sexuală.

(5) În conformitate cu articolul 8 g, agenția desemnează un ofițer de coordonare pentru fiecare operațiune comună sau proiect pilot comun în cadrul căruia vor fi detașați membri ai echipelor europene de polițiști de frontieră.

Rolul ofițerului coordonator este de impulsiona cooperarea și coordonarea între statele membre gazdă și cele participante.

(6) În conformitate cu articolul 8h, agenția acoperă integral costurile suportate de statele membre cu ocazia punerii la dispoziție a polițiștilor lor de frontieră, în temeiul alineatului (1) din prezentul articol, pentru echipele europene de polițiști de frontieră.

(7) Agenția informează anual Parlamentul European cu privire la numărul de polițiști de frontieră pe care fiecare stat membru se angajează să îl pună la dispoziție pentru echipele europene de polițiști de frontieră în conformitate cu prezentul articol.

Articolul 3c

Instrucțiuni pentru echipele europene de polițiști de frontieră

(1) Pe durata detașării echipelor europene de polițiști de frontieră, statul membru gazdă emite instrucțiuni la adresa acestor echipe, în conformitate cu planul operativ menționat la articolul 3a alineatul (1).

(2) Agenția, prin intermediul ofițerului său coordonator prevăzut la articolul 3b alineatul (5), poate comunica statului membru gazdă opiniile sale cu privire la instrucțiunile menționate la alineatul (1). În acest caz, statul membru gazdă trebuie să ia în considerare respectivele opinii.

(3) În conformitate cu articolul 8 g, statul membru gazdă acordă tot sprijinul necesar ofițerului coordonator, inclusiv un acces nelimitat la echipele europene de polițiști de frontieră pe întreaga durată a detașării.

(4) În îndeplinirea sarcinilor și exercitarea competențelor lor, membrii echipelor europene de polițiști de frontieră rămân supuși măsurilor disciplinare ale statului lor de origine.”

7. Articolul 4 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 4

Analiza de risc

Agenția elaborează și aplică un model comun integrat de analiză de risc.

Aceasta întocmește analize de risc atât generale, cât și specifice, pentru a fi prezentate Consiliului și Comisiei.

În scopul analizei de risc, agenția poate evalua, după consultarea prealabilă a statelor membre implicate, capacitatea acestora de a răspunde provocărilor viitoare, inclusiv amenințărilor și presiunilor prezente și viitoare la frontierele externe ale statelor membre, în special ale statelor membre care se confruntă cu presiuni specifice și disproportionate. În acest scop, agenția poate evalua echipamentul și resursele statelor membre în materie de control la frontieră. Evaluarea se bazează pe informațiile furnizate de statele membre implicate, precum și pe rapoartele și rezultatele operațiunilor comune, ale proiectelor pilot, ale intervențiilor rapide și ale altor activități ale agenției. Evaluările nu aduc atingere mecanismului de evaluare Schengen.

Rezultatele acestor evaluări sunt prezentate Consiliului de administrație.

În scopul aplicării prezentului articol, statele membre furnizează agenției toate informațiile necesare referitoare la situația și amenințările potențiale la frontierele externe.

Agenția ține seama de rezultatele modelului comun integrat de analiză de risc la elaborarea unor curricula comune pentru formarea polițiștilor de frontieră menționate la articolul 5.”

8. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Agenția asigură pentru polițiștii de frontieră care fac parte din echipele europene de polițiști de frontieră o formare profesională avansată relevantă pentru sarcinile și competențele acestora și organizează exerciții periodice pentru respectivii polițiști de frontieră, în conformitate cu programul avansat de instruire și de exerciții prevăzut în programul de lucru anual al agenției.”

Agenția adoptă, de asemenea, toate măsurile necesare pentru a se asigura că toți polițiștii de frontieră și alte categorii de personal din statele membre care participă în cadrul echipelor europene de polițiști de frontieră, precum și personalul agenției beneficiază de formare, înainte de participarea lor la activități operative organizate de către agenție, în domeniul dreptului Uniunii și internațional relevant, inclusiv în domeniul drepturilor fundamentale și al accesului la protecție internațională, precum și de orientări în scopul identificării persoanelor care solicită protecție și ghidarea acestora către structurile competente.

Agenția elaborează și dezvoltă curricula comune pentru formarea profesională a polițiștilor de frontieră și asigură formare profesională la nivel european pentru instructorii polițiștilor de frontieră naționali ai statelor membre, inclusiv cu privire la drepturile fundamentale, accesul la protecție internațională și legislația relevantă din domeniul maritim.

Agenția elaborează curricula comune după consultarea Forumului consultativ menționat la articolul 26a.

Statele membre integrează curricula comune în programul de formare profesională a polițiștilor de frontieră naționali.”;

(b) după ultimul paragraf se introduce următorul text:

„Agenția instituie un program de schimb care să permită polițiștilor de frontieră participanți la echipele europene de polițiști de frontieră să dobândească cunoștințe sau expertiză specifică din experiențe și bune practici în străinătate, lucrând cu polițiștii de frontieră dintr-un alt stat membru decât cel de origine.”

9. Articolele 6 și 7 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 6

Monitorizarea și contribuția în domeniul cercetării

Agenția monitorizează proactiv și contribuie la evoluțiile în domeniul cercetării relevante pentru controlul și supravegherea frontierelor externe și comunică informațiile respective Comisiei și statelor membre.

Articolul 7

Echipamentul tehnic

(1) Agenția poate achiziționa, singură sau în coproprietate cu un stat membru, sau închiria echipament tehnic pentru controlul frontierelor externe, care va fi folosit în cadrul operațiunilor comune, proiectelor pilot, intervențiilor rapide, operațiunilor comune de returnare sau în cadrul proiectelor de asistență tehnică, în conformitate cu regulile financiare aplicabile agenției. Orice

achiziție sau închiriere de echipament ce presupune costuri semnificative pentru agenție este precedată de o analiză riguroasă cost/beneficii. Orice astfel de cheltuieli sunt prevăzute în bugetul agenției, astfel cum a fost adoptat de către Consiliul de administrație în conformitate cu articolul 29 alineatul (9). În cazul în care agenția achiziționează sau închiriaza echipament tehnic important, precum nave sau vehicule de patrulare de coastă sau de larg, se aplică următoarele condiții:

- (a) în cazul achiziționării și coproprietății, agenția convine în mod formal cu un stat membru ca acesta din urmă să asigure înregistrarea echipamentului în conformitate cu legislația aplicabilă a statului membru respectiv;
- (b) în cazul închirierii, echipamentul se înregistrează într-un stat membru.

Pe baza unui acord-model redactat de agenție, statul membru de înregistrare și agenția convin asupra modalităților de asigurare a perioadelor de disponibilitate deplină a bunurilor în coproprietate, precum și asupra termenilor de utilizare a echipamentului.

Statul membru de înregistrare sau furnizorul echipamentului tehnic pune la dispoziție experții necesari și personalul tehnic pentru operarea cu echipamentul tehnic într-un mod perfect legal și în siguranță.

(2) Agenția creează și gestionează o bază de date centralizată a echipamentului tehnic dintr-o rezervă de echipamente tehnice, compusă din echipamentul deținut fie de statele membre, fie de agenție și din echipamentul deținut în coproprietate de statele membre și agenție în scopul controlului frontierelor externe. Rezerva de echipamente tehnice conține un număr minim de unități pe tip de echipamente tehnice, astfel cum se menționează la alineatul (5) din prezentul articol. Echipamentele care fac parte din rezerva de echipamente tehnice sunt utilizate în cadrul activităților menționate la articolele 3, 8a și 9.

(3) Statele membre contribuie la rezerva de echipamente tehnice menționată la alineatul (2). Contribuția statelor membre la rezervă și detașarea echipamentului tehnic pentru operațiuni specifice se planifică pe baza unor negocieri și acorduri bilaterale anuale între agenție și statele membre. La cererea agenției, statele membre pun la dispoziție echipamentele lor tehnice, în conformitate cu aceste acorduri și în măsura în care acestea fac parte din numărul minim de echipamente tehnice pentru un anumit an, cu excepția cazului în care acestea se confruntă cu o situație excepțională, care afectează în mod substanțial executarea sarcinilor naționale. Această cerere se introduce cu cel puțin 45 de zile înainte de data prevăzută pentru detașare. Contribuțiile la rezerva de echipamente tehnice sunt revizuite anual.

(4) Agenția gestionează baza de date a rezervei de echipamente tehnice după cum urmează:

- (a) clasificare pe tip de echipamente și pe tip de operațiune;
- (b) clasificare în funcție de proprietar (stat membru, agenția, alții);
- (c) numărul total de echipamente necesare;
- (d) cerințele referitoare la personal, acolo unde este cazul;
- (e) alte informații, precum detalii de înregistrare, cerințe referitoare la transport și întreținere, regimuri naționale de export aplicabile, instrucțiuni tehnice, sau alte informații relevante pentru manipularea corectă a echipamentelor.

(5) Agenția finanțează detașarea echipamentului tehnic care face parte din numărul minim de echipamente tehnice puse la dispoziție de un anumit stat membru într-un anumit an. Detașarea echipamentului tehnic care nu face parte din numărul minim de echipamente tehnice va fi cofinanțată de agenție până la maximum 100 % din cheltuielile eligibile, luându-se în considerare circumstanțele specifice ale statelor membre care detașează echipamentul tehnic respectiv.

La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație stabilește anual, în conformitate cu articolul 24, regulile referitoare la echipamentele tehnice, inclusiv numărul minim total pe tip de echipamente tehnice, condițiile de detașare și rambursarea costurilor. Din motive bugetare, această decizie ar trebui luată de Consiliul de administrație până la data de 31 martie a fiecărui an.

Agenția propune numărul minim de echipamente tehnice conform necesităților sale, în special pentru a fi în măsură să realizeze operațiuni comune, proiecte pilot, intervenții rapide și operațiuni comune de returnare, conform programului de lucru al agenției pentru anul respectiv.

În cazul în care numărul minim de echipamente tehnice se dovedește a fi insuficient pentru a îndeplini planul operativ convenit pentru operațiuni comune, proiecte pilot, intervenții rapide sau operațiuni comune de returnare, agenția revizuieste acest număr pe baza necesităților justificate și a unui acord cu statele membre.

(6) Agenția raportează lunar Consiliului de administrație cu privire la componența și detașarea echipamentelor ce fac parte din rezerva de echipamente tehnice. În cazul în care numărul minim de echipamente tehnice menționat la alineatul (5) nu este atins, directorul executiv informează fără întârziere Consiliul de administrație. Acesta decide de urgență cu privire la ierarhizarea priorităților de detașare a

echipamentelor tehnice și ia măsurile necesare pentru remedierea deficiențelor identificate. Consiliul de administrație informează Comisia cu privire la deficiențele identificate și cu privire la măsurile luate pentru remedierea acestora. Comisia informează ulterior Parlamentul European și Consiliul în această privință, comunicând totodată propria sa evaluare.

(7) Agenția informează anual Parlamentul European cu privire la numărul de echipamente tehnice pe care fiecare stat membru s-a angajat să le afecteze rezervei de echipamente tehnice în conformitate cu prezentul articol.”

10. Articolul 8 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (1) se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Fără a aduce atingere articolului 78 alineatul (3) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene («TFUE»), unul sau mai multe state membre care se confruntă cu presiuni specifice și disproporționate și cu situații care impun o asistență tehnică și operativă sporită atunci când își îndeplinesc obligațiile privind controlul și supravegherea frontierelor externe pot solicita asistență din partea agenției. Agenția organizează asistența tehnică și operativă necesară pentru statul membru (statele membre) solicitant(e), în conformitate cu articolul 3.”;

(b) la alineatul (2) se introduce următoarea literă:

„(c) să detașeze polițiști de frontieră din echipele europene de polițiști de frontieră.”;

(c) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Agenția poate achiziționa echipament tehnic pentru controlul și supravegherea frontierelor externe, pentru a fi utilizat de experții săi și în cadrul intervențiilor rapide pe durata acestora.”

11. Articolul 8a se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 8a

Intervențiile rapide

La cererea unui stat membru care se confruntă cu o situație de presiune urgentă și excepțională, în special sosirea, la puncte de la frontierele externe, a unui număr mare de resortisanți ai unor țări terțe care încearcă să intre ilegal pe teritoriul respectivului stat membru, agenția poate detașa, pe o perioadă limitată, pe teritoriul statului membru solicitant, una sau mai multe echipe europene de polițiști de frontieră («echipe»), pentru o durată corespunzătoare, în conformitate cu articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 863/2007.”

12. La articolul 8d, alineatul (5) se înlocuiește cu următorul text:

„(5) În cazul în care directorul executiv decide să detașeze una sau mai multe echipe, agenția, împreună cu statul membru solicitant, elaborează un plan operativ, în conformitate cu articolul 8e, imediat și, în orice caz, nu mai târziu de cinci zile lucrătoare de la data deciziei.”

13. La articolul 8e, alineatul (1) se modifică după cum urmează:

(a) literele (e), (f) și (g) se înlocuiesc cu următorul text:

„(e) componența echipelor, precum și detașarea altui personal relevant;

(f) dispozițiile privind comanda și controlul, inclusiv numele și gradele polițiștilor de frontieră ai statului membru gazdă responsabili pentru cooperarea cu echipele, în special ale polițiștilor de frontieră care se află la comanda echipelor pe durata detașării, precum și locul echipelor în lanțul de comandă;

(g) echipamentul tehnic ce urmează a fi detașat împreună cu echipele, inclusiv cerințele specifice, precum condițiile de utilizare, personalul necesar, transportul și alte operațiuni logistice și dispozițiile financiare;”;

(b) se adaugă următoarele litere:

„(h) norme detaliate privind raportarea imediată, de către agenție, a incidentelor către Consiliul de administrație și autoritățile publice naționale relevante;

(i) o schemă de raportare și de evaluare conținând indicatori pentru raportul de evaluare și termenul limită pentru transmiterea raportului final de evaluare, în conformitate cu articolul 3 alineatul (3);

(j) în ceea ce privește operațiunile pe mare, informații specifice privind jurisdicția și legislația relevante în zona geografică unde are loc intervenția rapidă, inclusiv trimiteri la legislația internațională și la dreptul Uniunii privind interceptarea, salvarea pe mare și debarcarea;

(k) modalități de cooperare cu țări terțe, alte agenții și organisme ale Uniunii și organizații internaționale.”

14. La articolul 8h alineatul (1), partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Agenția acoperă integral următoarele costuri suportate de statele membre cu ocazia punerii la dispoziție a polițiștilor lor de frontieră în scopurile menționate la articolul 3 alineatul (1b), la articolul 8a și la articolul 8c.”

15. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Cooperarea în materie de returnare

(1) În conformitate cu politica Uniunii Europene în materie de returnare, în special cu Directiva 2008/115/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind standardele și procedurile comune aplicabile în statele membre pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală (*), și fără a aborda aspectele de fond ale deciziilor de returnare, agenția furnizează asistența necesară și asigură, la solicitarea statelor membre participante, coordonarea sau organizarea operațiunilor comune de returnare ale statelor membre, inclusiv prin închirierea de avioane pentru astfel de operațiuni. Agenția finanțează sau cofinanțează operațiunile și proiectele menționate la prezentul alineat, prin subvenții de la bugetul său, în conformitate cu normele financiare aplicabile agenției. Agenția poate utiliza, de asemenea, mijloacele financiare ale Uniunii disponibile în materie de returnare. Agenția veghează ca, în acordurile privind subvențiile, încheiate cu statele membre, acordarea oricărei asistențe financiare să fie condiționată de respectarea deplină a Cartei drepturilor fundamentale.

(1a) Agenția elaborează un Cod de conduită pentru returnarea resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală, aplicabil în cadrul tuturor operațiunilor comune de returnare coordonate de către agenție, stabilind procedurile comune standardizate, care ar trebui să simplifice organizarea operațiunilor comune de returnare și să garanteze returnarea în condiții umane și cu respectarea deplină a drepturilor fundamentale, în special a principiilor demnității umane, interzicerii torturii și tratamentelor sau pedepselor inumane sau degradante, a dreptului la libertate și la siguranță, precum și a drepturilor la protecția datelor cu caracter personal și a principiului nediscriminării.

(1b) Codul de conduită ține seama în mod special de obligația stabilită la articolul 8 alineatul (6) din Directiva 2008/115/CE de a prevedea un sistem eficace de monitorizare a returnării forțate și de strategia privind drepturile fundamentale prevăzută la articolul 26a alineatul (1) din prezentul regulament. Monitorizarea operațiunilor comune de returnare ar trebui efectuată pe baza unor criterii obiective și transparente și ar trebui să acopere toată operațiunea comună de returnare, de la faza anterioară plecării până la predarea persoanelor returnate în țara de returnare.

(1c) Statele membre informează în mod periodic agenția cu privire la necesitățile lor în materie de asistență sau coordonare din partea agenției. Agenția elaborează un plan operativ pentru a furniza statelor membre solicitante sprijinul operativ necesar, inclusiv echipamentul tehnic menționat la articolul 7 alineatul (1). În conformitate cu articolul 24, la propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide cu privire la conținutul și modul de operare al planului operativ în desfășurare.

(2) Agenția cooperează cu autoritățile competente ale țărilor terțe menționate la articolul 14 în vederea identificării celor mai bune practici privind obținerea documentelor de călătorie și returnarea resortisanților țărilor terțe care se află în situație de ședere ilegală.

(*) JO L 348, 24.12.2008, p. 98.”

16. La articolul 10, alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Pe durata îndeplinirii sarcinilor și a exercitării competențelor lor, agenții invitați respectă legislația Uniunii și dreptul internațional, precum și drepturile fundamentale și legislația națională a statului membru gazdă.”

17. Articolul 11 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 11

Sistemele de schimb de informații

Agenția poate lua toate măsurile necesare în vederea facilitării schimbului de informații relevante pentru atribuțiile sale cu Comisia și statele membre și, acolo unde este cazul, cu agențiile Uniunii la care face referire articolul 13. Agenția dezvoltă și gestionează un sistem de informații capabil să realizeze schimburi de informații clasificate cu acești actori, inclusiv date cu caracter personal menționate la articolele 11a, 11b și 11c.

Agenția poate lua toate măsurile necesare pentru a facilita schimbul de informații relevante pentru atribuțiile sale cu Regatul Unit și Irlanda, în cazul în care sunt legate de activitățile la care acestea participă, în conformitate cu articolul 12 și articolul 20 alineatul (5).”

18. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 11a

Protecția datelor

Regulamentul (CE) nr. 45/2001 se aplică prelucrării datelor cu caracter personal de către agenție.

Consiliul de administrație stabilește măsurile de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 de către agenție, inclusiv măsurile referitoare la responsabilul cu protecția datelor din cadrul agenției. Aceste măsuri sunt stabilite după

consultarea cu Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor. Fără a aduce atingere articolelor 11b și 11c, agenția poate prelucra date cu caracter personal în scopuri administrative.

Articolul 11b

Prelucrarea datelor cu caracter personal în contextul operațiunilor comune de returnare

(1) Pentru a îndeplini sarcinile sale de organizare și coordonare a operațiunilor comune de returnare efectuate de statele membre, menționate la articolul 9, agenția poate prelucra datele cu caracter personal ale persoanelor care fac obiectul acestor operațiuni comune de returnare.

(2) Prelucrarea datelor cu caracter personal respectă principiile necesității și proporționalității. În special, aceasta se limitează strict la acele date cu caracter personal care sunt necesare în scopurile realizării operațiunii comune de returnare.

(3) Datele cu caracter personal sunt șterse de îndată ce scopul pentru care au fost colectate a fost atins și nu mai târziu de zece zile după încheierea operațiunii comune de returnare.

(4) În cazul în care statul membru nu transmite datele cu caracter personal transportatorului, agenția poate transmite aceste date.

(5) Prezentul articol se aplică în conformitate cu procedura menționată la articolul 11a.

Articolul 11c

Prelucrarea datelor cu caracter personal colectate în cursul operațiunilor comune, proiectelor pilot și intervențiilor rapide

(1) Fără a aduce atingere competenței statelor membre de a colecta date cu caracter personal în contextul operațiunilor comune, proiectelor pilot și intervențiilor comune și sub rezerva limitărilor prevăzute la alineatele (2) și (3), agenția poate prelucra în continuare datele cu caracter personal colectate de statele membre în cursul unor astfel de activități operative și trimise agenției pentru a contribui la securitatea frontierelor externe ale statelor membre.

(2) O astfel de prelucrare ulterioară a datelor cu caracter personal de către agenție este limitată la datele cu caracter personal ale persoanelor pe care autoritățile competente ale statelor membre le suspectează, din motive întemeiate, de implicare în activități infracționale transfrontaliere, de facilitare a activităților de migrație ilegală sau de activități de trafic de persoane, astfel cum sunt definite la articolul 1 alineatul (1) literele (a) și (b) din Directiva 2002/90/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2002 de definire a facilitării intrării, tranzitului și șederii neautorizate (*).

(3) Datele cu caracter personal la care face referire alineatul (2) sunt prelucrate ulterior de agenție exclusiv în următoarele scopuri:

(a) transmiterea lor, de la caz la caz, către Europol sau alte agenții de aplicare a legii ale Uniunii, în conformitate cu articolul 13;

(b) utilizarea lor pentru întocmirea analizelor de risc menționate la articolul 4. În cazul analizelor de risc, datele sunt depersonalizate.

(4) Datele cu caracter personal sunt șterse imediat după ce au fost trimise Europolului sau altor agenții ale Uniunii sau după ce au fost utilizate pentru întocmirea analizelor de risc menționate la articolul 4. Termenul de stocare nu depășește în niciun caz trei luni de la data colectării acestor date.

(5) Prelucrarea unor astfel de date cu caracter personal respectă principiile necesității și proporționalității. Datele cu caracter personal nu sunt utilizate de agenție în scopul anchetelor, care continuă să fie responsabilitatea autorităților competente ale statelor membre.

În special, aceasta se limitează în mod strict la acele date cu caracter personal care sunt necesare în scopurile menționate la alineatul (3).

(6) Fără a aduce atingere Regulamentului (CE) nr. 1049/2001, transmiterea mai departe sau comunicarea de altă natură a datelor cu caracter personal prelucrate de către agenție către țări terțe sau alte părți terțe este interzisă.

(7) Prezentul articol se aplică în conformitate cu procedura menționată la articolul 11a.

Articolul 11d

Norme de securitate privind protejarea informațiilor clasificate și a informațiilor sensibile neclasificate

(1) Agenția aplică normele de securitate ale Comisiei, astfel cum sunt prevăzute în anexa la Decizia 2001/844/CE, CECO, Euratom a Comisiei din 29 noiembrie 2001 de modificare a regulamentului său de procedură (**). Respectiv normele se aplică, *inter alia*, schimbului, prelucrării și stocării informațiilor clasificate.

(2) Agenția aplică principiile de securitate privind prelucrarea informațiilor sensibile neclasificate, astfel cum sunt prevăzute în decizia menționată la alineatul (1) din prezentul articol și astfel cum au fost puse în aplicare de Comisie. Consiliul de administrație stabilește măsurile pentru aplicarea acestor principii de securitate.

(*) JO L 328, 5.12.2002, p. 17.

(**) JO L 317, 3.12.2001, p. 1.”

19. Articolele 13 și 14 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 13

Cooperarea cu agențiile și organismele Uniunii Europene și cu organizațiile internaționale

Agenția poate coopera cu Europol, cu Biroul European de Sprijin pentru Azil, cu Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene («Agenția pentru Drepturi Fundamentale»), cu alte agenții și organisme ale Uniunii și cu organizațiile internaționale competente în domeniile reglementate de prezentul regulament, în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu aceste organisme, în conformitate cu dispozițiile relevante ale TFUE și cu dispozițiile privind competența respectivelor organisme. În toate cazurile, agenția informează Parlamentul European în legătură cu aceste acorduri.

Transmiterea mai departe sau alte metode de comunicare a datelor cu caracter personal prelucrate de către agenție către alte agenții sau organe ale Uniunii fac obiectul unor acorduri de lucru specifice privind schimbul de date cu caracter personal și sunt supuse aprobării prealabile a Autorității Europene pentru Protecția Datelor.

Cu acordul statului membru (statelor membre) implicat (implicate), agenția poate invita, de asemenea, observatori de la agențiile sau organele Uniunii sau de la organizațiile internaționale să participe la activitățile menționate la articolele 3, 4 și 5, în măsura în care prezența lor este în conformitate cu obiectivele acestor activități, poate contribui la îmbunătățirea cooperării și a schimbului de bune practici și nu afectează securitatea generală a activităților. Participarea acestor observatori la activitățile menționate la articolele 4 și 5 poate avea loc doar cu acordul statului membru (statelor membre) implicat (implicate), iar participarea acestora la activitățile menționate la articolul 3 poate avea loc doar cu acordul statului membru gazdă. Normele detaliate cu privire la participarea observatorilor sunt incluse în planul operațional la care face referire articolul 3a alineatul (1). Acești observatori sunt formați în mod corespunzător de către agenție, anterior participării la activități.

Articolul 14

Facilitarea cooperării operative cu țările terțe și a cooperării cu autoritățile competente ale țărilor terțe

(1) Cu privire la domeniile care fac obiectul activităților sale și în măsura în care este necesar pentru îndeplinirea sarcinilor sale, agenția facilitează cooperarea operativă între statele membre și țările terțe, în cadrul politicii de relații externe a Uniunii, inclusiv în ceea ce privește protecția drepturilor omului.

Agenția și statele membre respectă norme și standarde cel puțin echivalente cu cele prevăzute de legislația Uniunii, inclusiv în cazul în care cooperarea cu țările terțe are loc pe teritoriul țărilor respective.

Instituirea cooperării cu țările terțe permite promovarea standardelor europene în materie de gestionare a frontierelor, inclusiv respectarea drepturilor fundamentale și a demnității umane.

(2) Agenția poate coopera cu autoritățile țărilor terțe competente în domeniile reglementate de prezentul regulament în cadrul acordurilor de lucru încheiate cu aceste autorități, în conformitate cu dispozițiile relevante din TFUE. Aceste acorduri de lucru sunt exclusiv legate de gestionarea cooperării operaționale.

(3) Agenția își poate detașa ofițerii de legătură, care trebuie să beneficieze de cel mai înalt grad de protecție în îndeplinirea sarcinilor lor, în țările terțe. Aceștia fac parte din rețelele locale sau regionale de cooperare ale ofițerilor de legătură în materie de imigrare din statele membre, create în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 377/2004 al Consiliului din 19 februarie 2004 privind crearea unei rețele de ofițeri de legătură în materie de imigrare (*). Ofițerii de legătură sunt detașați doar în țări terțe în care practicile referitoare la gestionarea frontierelor respectă standardele minime de protecție a drepturilor omului. Detașarea lor este aprobată de Consiliul de administrație. În cadrul politicii de relații externe a Uniunii, ar trebui acordată prioritate detașării în acele țări terțe care, în baza analizelor de risc, reprezintă țări de origine sau de tranzit în ceea ce privește imigrația ilegală. În mod reciproc, agenția poate primi, de asemenea, ofițeri de legătură detașați de respectivele țări terțe, pentru o perioadă limitată de timp. La propunerea directorului executiv și în conformitate cu articolul 24, Consiliul de administrație adoptă lista anuală a priorităților.

(4) Atribuțiile ofițerilor de legătură ai agenției includ, în conformitate cu dreptul Uniunii și drepturile fundamentale, crearea și menținerea de contacte cu autoritățile competente din țările terțe în care sunt afectați, în vederea contribuirii la prevenirea și lupta împotriva imigrației ilegale și la returnarea imigranților ilegali.

(5) Agenția poate beneficia de finanțare din partea Uniunii în conformitate cu dispozițiile instrumentelor relevante care sprijină politica de relații externe a Uniunii. Agenția poate iniția și finanța proiecte de asistență tehnică în țări terțe, în domeniile acoperite de prezentul regulament.

(6) Agenția poate invita, de asemenea, cu acordul statului membru (statelor membre) implicat (implicate), observatori din țările terțe să participe la activitățile menționate la articolele 3, 4 și 5, în măsura în care prezența lor este în conformitate cu obiectivele acestor activități, poate contribui la îmbunătățirea cooperării și a schimbului de bune practici și nu afectează securitatea generală a activităților respective. Participarea acestor observatori la activitățile menționate la articolele 4 și 5 poate

avea loc doar cu acordul statului membru (statelor membre) implicat (implicate), iar participarea acestora la activitățile menționate la articolul 3 poate avea loc doar cu acordul statului membru gazdă. Normele detaliate cu privire la participarea observatorilor sunt incluse în planul operațional menționat la articolul 3a alineatul (1). Observatorii respectivi sunt formați în mod corespunzător de către agenție, anterior participării la activități.

(7) În momentul încheierii acordurilor bilaterale cu țări terțe, menționate la articolul 2 alineatul (2), statele membre pot introduce prevederi privind rolul și competențele agenției, în special în ceea ce privește exercitarea competențelor de execuție de către membrii echipelor detașate de către agenție în cadrul operațiunilor comune sau al proiectelor pilot menționate la articolul 3.

(8) Activitățile menționate la alineatele (2) și (3) din prezentul articol trebuie să primească în prealabil avizul Comisiei, iar Parlamentul European este pe deplin informat cu privire la activitățile respective, cât mai curând posibil.

(*) JO L 64, 2.3.2004, p. 1.”

20. La articolul 15, primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Agenția reprezintă un organism al Uniunii. Aceasta are personalitate juridică.”

21. Se introduce următorul articol:

„Articolul 15a

Acordul privind sediul

Dispozițiile necesare privind amplasarea agenției în statul membru în care aceasta își are sediul și privind facilitățile care trebuie oferite de statul membru respectiv, precum și normele specifice aplicabile în respectivul stat membru directorului executiv, directorului executiv adjunct, membrilor Consiliului de administrație, angajaților agenției și membrilor familiilor acestora sunt prevăzute într-un acord privind sediul încheiat între agenție și statul membru în care agenția își are sediul. Acordul privind sediul se încheie după obținerea aprobării Consiliului de administrație. Statul membru în care agenția își are sediul trebuie să ofere cele mai bune condiții posibile pentru a asigura funcționarea corespunzătoare a agenției, inclusiv condiții de școlarizare multilingvă și cu vocație europeană, precum și conexiuni de transport adecvate.”

22. Articolul 17 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) În vederea aplicării articolului 3b alineatul (5), doar un membru al personalului agenției cărui a se aplică Statutul funcționarilor Uniunii Europene sau titlul II din Regimul aplicabil celorlalți agenți ai Uniunii Europene poate fi desemnat ca ofițer coordonator, în conformitate cu articolul 8 g. În vederea aplicării articolului 3b alineatul (3), doar experții naționali detașați de un stat membru la agenție pot fi desemnați a face parte din echipele europene de polițiști de frontieră. Agenția desemnează experții naționali care fac parte din echipele europene de polițiști de frontieră, în conformitate cu respectivul articol.”;

(b) se adaugă următoarele alineate:

„(4) Consiliul de administrație adoptă dispozițiile de punere în aplicare necesare de comun acord cu Comisia, în conformitate cu articolul 110 din Statutul funcționarilor Uniunii Europene.

(5) Consiliul de administrație poate adopta dispoziții care să permită detașarea la agenție a experților naționali din statele membre. Aceste dispoziții țin cont de cerințele prevăzute la articolul 3b alineatul (3), în special de faptul că acești experți sunt considerați ca agenți invitați și au atribuțiile și competențele prevăzute la articolul 10. Acestea includ dispoziții privind condițiile de detașare.”

23. Articolul 20 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se modifică după cum urmează:

(i) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) stabilește structura organizatorică a agenției și adoptă politica de personal a agenției, în special planul multianual privind politica de personal. În conformitate cu dispozițiilor relevante ale Regulamentului (CE, Euratom) nr. 2343/2002 al Comisiei din 19 noiembrie 2002 privind regulamentul financiar cadru pentru organismele menționate la articolul 185 din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului privind regulamentul financiar aplicabil bugetului general al Comunităților Europene (*), planul multianual privind politica de personal este prezentat Comisiei și autorității bugetare după obținerea avizului favorabil al Comisiei;

(*) JO L 357, 31.12.2002, p. 72.”;

(ii) se introduce următoarea literă:

„(i) aprobă planul multianual al agenției, ce vizează definirea strategiei viitoare pe termen lung referitoare la activitățile agenției.”;

(b) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) Consiliul de administrație poate face recomandări directorului executiv cu privire la orice aspect care vizează strict dezvoltarea gestionării operative a frontierelor externe, inclusiv activitățile de cercetare, astfel cum sunt prevăzute la articolul 6.”

24. Articolul 21 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1), ultima teză se înlocuiește cu următorul text:

„Mandatul poate fi prelungit.”;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Țările asociate la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen participă în cadrul agenției. Ele au câte un reprezentant și câte un membru supleant în Consiliul de administrație. În conformitate cu dispozițiile relevante ale acordurilor lor de asociere, s-au elaborat măsuri care precizează natura și amploarea, precum și normele detaliate privind participarea acestor țări la activitățile agenției, inclusiv dispozițiile privind contribuțiile financiare și personalul.”

25. Articolul 25 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Parlamentul European sau Consiliul pot invita directorul executiv să prezinte un raport cu privire la modul de îndeplinire a îndatoririlor sale, în special cu privire la aplicarea și monitorizarea strategiei privind drepturile fundamentale, raportul general cu privire la activitatea agenției în anul anterior, programul de lucru pentru anul următor și planul multianual al agenției menționat la articolul 20 alineatul (2) litera (i).”;

(b) la alineatul (3) se adaugă următoarea literă:

„(g) să asigure punerea în aplicare a planurilor operative menționate la articolele 3a și 8e.”

26. Se introduce următorul articol:

„Articolul 26a

Strategia privind drepturile fundamentale

(1) Agenția redactează, dezvoltă și pune în aplicare strategia sa privind drepturile fundamentale. Agenția instituie un mecanism eficace pentru a monitoriza respectarea drepturilor fundamentale în toate activitățile agenției.

(2) Agenția instituie un Forum consultativ pentru a asista directorul executiv și Consiliul de administrație în privința chestiunilor legate de drepturile fundamentale. Agenția invită Biroul European de Sprijin pentru Azil, Agenția pentru Drepturi Fundamentale, Înalțul Comisar al Organizației Națiunilor Unite pentru Refugiați și alte organizații relevante să facă parte din Forumul consultativ. La propunerea directorului executiv, Consiliul de administrație decide asupra componenței și metodelor de lucru ale Forumului consultativ, precum și asupra modalităților de transmitere a informațiilor către Forumul consultativ.

Forumul consultativ este consultat cu privire la dezvoltarea și punerea în aplicare ale strategiei privind drepturile fundamentale, ale Codului de conduită și ale curricula comune.

Forumul consultativ pregătește un raport anual privind activitățile acestuia. Raportul respectiv este făcut public.

(3) Consiliul de administrație desemnează un ofițer pentru drepturile fundamentale, care are experiența și calificările necesare în domeniul drepturilor fundamentale. Acesta este independent în exercitarea sarcinilor sale de ofițer pentru drepturi fundamentale și raportează direct Consiliului de administrație și Forumului consultativ.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre, în conformitate cu tratatele.

Adoptată la Strasbourg, 25 octombrie 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Acesta prezintă rapoarte în mod periodic și, astfel, contribuie la mecanismul de monitorizare a drepturilor fundamentale.

(4) Ofițerul pentru drepturile fundamentale și Forumul consultativ au acces la toate informațiile privind respectarea drepturilor fundamentale în legătură cu toate activitățile agenției.”

27. La articolul 33 se introduc următoarele alineate:

„(2a) Prima evaluare după intrarea în vigoare a Regulamentului (UE) nr. 1168/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 2007/2004 al Consiliului de instituire a Agenției Europene pentru Gestionarea Cooperării Operative la Frontierele Externe ale Statelor Membre ale Uniunii Europene (*) analizează, de asemenea, necesitatea de a crește coordonarea în ceea ce privește gestionarea frontierelor externe ale statelor membre, inclusiv fezabilitatea instituirii unui sistem european de polițiști de frontieră.

(2b) Evaluarea cuprinde o analiză specifică a modului în care Carta drepturilor fundamentale a fost respectată în punerea în aplicare a prezentului regulament.

(*) JO L 304, 22.11.2011, p. 1.”

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Pentru Consiliu
Președintele
M. DOWGIELEWICZ